سورة مريم عليها السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

كهيعص ذكر رحمت ربك عبده زكريا اذ نادى ربه نداء خفيا آورده اند که
حضرت رسول ص را سه صورتست یکی بشری که قل انما انا بشر مثلکم دوم ملکی چنانکه فرموده است
ابیت ربی یطعمنی ویسقین سیم صورت حقی کما قال ص لی مع الله وقت لا یسعنی فیه ملک مقرب
ولا نبی مرسل وحق تعالی را با او در هر صورتی تنادی وحی واقع شده در صورت بشری کلمات
مرکبه چون قل هو الله احد ودر صورت ملکی کلمات مفرده مانند کهیعص واخواتش ودر
صورت حقی کلام مبهم الی عبده ما اوحی که آن تنگنای حروف نگنجد پس حروف مقطعه
رمزیست میان حق تعالی وحبیب او وکهیعص از الجمله است وگفته اند این حروف اسماء الهی اند واز
امیر المؤمنین منقولست که در بعضی ادعیه میخوانده اند که یا کهیعص یا حمعسق وگفته کاف
مفتاح اسم کافی وکریم وکبیر است وها اشاره باسم هادی وچون مبداء هیچیک از اسماء الهی
یا واقع نشده گویند او ایمائیست بآنکه ید الله فوق ایدیهم ودر لباب آورده که یا کبیر ولا یجار علیه
وعین اشاره باسم عزیز وعلیم وعدل است وصاد بصدق ومیشاید که نام سوره باشد وما بعد او
مترتب بر وی یعنی این سوره یاد کردن بخشیدن پروردگار تست بنده خود زکریا بن اذن بن
برکیا را واز اولاد رحبعم بن سلیمان بن داود ع بود چنانکه مذکور شد واو پیغمبر عالیشان وبهتر
احبار بیت المقدس وصاحب قربان بود پس قصه بخوان ویاد کن چون ندا کرد وخواند
پروردگار خود را در محراب بیت المقدس بعد از تقرب خواندن پنهان که آن باخلاص
اقرب است وباجابت انسب یا دعاء بلند میکرد واز قوم پنهان بود چه شرم میداشت در آنکه
هفتاد وپنجسالگی یا هشتاد وپنجسالگی یا نود ونه سالگی با وجود زن بزرگسال نازاینده طلب فرزند کند
یا خفاء آوازش از ضعف پیری بوده باشه وندای او این بود از روی مناجات قال رب انی
وهن العظم منی واشتعل الرأس شیبا ولم اکن بدعائک رب شقیا

گفت ای پروردگار من بدرستیکه

٣٧٥٠

ویکاییل به قل اعوذ برب الناس و روایتست که حضرت رسول ص امام حسن و امام حسین را ببایار بلین دو سوره تعویذ میمود و از حضرت صادق روایتست که هرگاه قل اعوذ برب الفلق بخوانی با خود بگوی که اعوذ برب الفلق و چون قل اعوذ برب الناس تلاوت کنی بگو در نفس خود که اعوذ برب الناس

وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَعَلٰى تَايِيدِهٖ وَتَسْدِيدِهٖ اَوَّلًا وَاٰخِرًا مُتَوَالِيًا مُتَوَاتِرًا اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْاٰنِ صُدُوْرَنَا وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْاٰنِ اَبْدَانَنَا وَنَوِّرْ بِالْقُرْاٰنِ اَبْصَارَنَا وَاَطْلِقْ بِالْقُرْاٰنِ لِسَانَنَا وَلَيَقًا عَلٰى مَا اَبْقَيْتَنَا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ اِنِّيْ لَمْ اَطْلُبْ بِذٰلِكَ اِلَّا وَجْهَكَ الْكَرِيْمَ وَلَمْ اَعْتَمِدْ بِغَيْرِكَ فَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِيْ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِيْ بِشَفَاعَةِ نَبِيِّكَ وَحَبِيْبِكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَوَلِيِّكَ وَصَفِيِّكَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ الْمُرْتَضٰى وَزَوْجَتِهٖ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ وَابْنَيْهِمَا الْاِمَامَيْنِ الْكَامِلَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالسَّجَّادِ زَيْنِ الْعُبَّادِ عَلِيٍّ وَالْبَاقِرِ مُحَمَّدٍ وَالصَّادِقِ جَعْفَرٍ وَالْكَاظِمِ مُوْسٰى وَالرِّضَا عَلِيٍّ وَالتَّقِيِّ مُحَمَّدٍ وَالنَّقِيِّ عَلِيٍّ وَالزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَاَنْطِقْنِيْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْ زُمْرَتِهِمْ وَاَفِضْ عَلَيَّ سِجَالَ نِعَمِكَ وَاخْصُصْنِيْ بِلَطَائِفِ كَرَمِكَ اِنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْقِيْ بِالنَّارِ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ اِنَّكَ اَنْتَ كَرِيْمٌ لِّلْمَنَّانِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ تمام شد کتاب ترجمة الخواص که بکلام کلام اخلاص بر طریقه حقه اهل البیت علیهم الصلوة والسلام رقم اختصاص یافته بروایة حفص از قراءت عاصم ج اسم الله خبی ابو المواهب الفضل آنه و میامن حضرت رسالت پناه و آل امامت انتباه علیهم افضل صلوات التام

تحریرا فی ۲۰ شهر شعبان المعظم سنه ۱۰۶۱ کتبه العبد الاقل

احمد بن ملا مصطفی غفر الله ذنوبه

۱

۳۳۳

غفران زاید اللطیف السبحانی ملا فتح الله

ابن مرحمت و غفران بناه ملا شکر الله الکاشانی

خدا مغفرت کند

۱۰۶۱

الله لا إله إلا هو الحي

الله لا إله إلا هو

الله لا إله إلا

رب يسر ولا تعسر

إن علينا يا فتاح

تمم بالخير

ا ب ت ث

ا ب ت ث

ج ح خ د ذ ر ز

س ش ص ض

ط ظ ع غ ف ق

يا رزاق ارزقنا

١٣٠٥